

Bryssel den 28 maj 2021
(OR. en)

9050/21

LIMITE

JUSTCIV 92
ECOFIN 471
EJUSTICE 56
COMPET 388
CODEC 747
IA 98

Interinstitutionellt ärende:
2018/0044(COD)

NOT

från: Ordförandeskapet
till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

Komm. dok. nr: 7222/18 + ADD 1 + ADD 1 REV 1 + ADD 2 + ADD 2 REV 2 + ADD 3

Ärende: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämplig lag för
rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar
– Allmän riktlinje

I. INLEDNING

1. Förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämplig lag för rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar¹ (*förslaget till förordning*) antogs av kommissionen den 12 mars 2018 som en del av handlingsplanen för en kapitalmarknadsunion.
2. Förslaget grundar sig på artikel 81.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

¹ Dok. 7222/18.

3. I överensstämmelse med handlingsplanens mål syftar förslaget till förordning till att man ska främja gränsöverskridande investeringar inom EU och därigenom underlätta tillgången till finansiering för företag, inbegripet små och medelstora företag, och konsumenter. Det särskilda syftet med förslaget till förordning är att man ska bidra till att öka gränsöverskridande överlåtelser av fordringar genom att skapa rättslig säkerhet via antagandet av enhetliga lagvalsregler på EU-nivå och på så sätt undanröja rättsliga risker och potentiella systemkonsekvenser samt möjliggöra gränsöverskridande investeringar, tillgång till förmånligare krediter och marknadsintegration.
4. Den 13 februari 2019 antog Europaparlamentet sin ståndpunkt vid första behandlingen², vilken innehöll 24 ändringar av kommissionens förslag.
5. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande³ om förslaget den 11 juli 2018, och Europeiska centralbanken avgav sitt yttrande⁴ den 18 juli 2018.
6. Irland har inte utnyttjat möjligheten att – i enlighet med i artikel 3 i det till fördragen fogade protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa – delta i beslutet om och tillämpningen av den föreslagna åtgärden. Genom tillämpning av det till fördragen fogade protokoll (nr 22) om Danmarks ställning deltar Danmark inte i beslutet om den föreslagna åtgärden.

² Dok. 6217/19.

³ Dok. 11427/18.

⁴ CON/2018/33.

II. KOMPROMISSPAKETETS VIKTIGASTE INSLAG

7. Diskussionerna vid justitieministrarnas informella videokonferens den 4 juni 2020 gav värdefull politisk vägledning i och med att man bekräftade universalitetsprincipen, utslutandet av prioritetskonflikter som inbegriper novation samt avsaknaden av retroaktiv tillämpning av förslaget till förordning. Det lades fram tre lägesrapporter för rådet i december 2018,⁵ juni 2019⁶ respektive december 2020⁷.
8. För det portugisiska ordförandeskapet, som har utgått från de föregående ordförandeskapens arbete, är ärendet en av dess prioriteringar på lagstiftningsområdet. Arbetsgruppen för civilrättsliga frågor (överlåtelse av fordringar) har därför fortsatt sina överläggningar om förslaget till förordning i ett högt tempo. Med tanke på de påtagliga framsteg som har gjorts vid arbetsgruppens diskussioner är ordförandeskapet av den uppfattningen att man kan nå fram till en allmän riktlinje om texten.

A. Förordningens tillämpningsområde

9. Det finns för närvarande inga lagvalsregler på EU-nivå som reglerar rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar, och medlemsstaternas lagvalsregler på området (i de fall sådana regler förekommer) skiljer sig åt. Vid gränsöverskridande överlåtelser av fordringar leder inkonsekventa nationella lagvalsregler till rättslig osäkerhet om vilken lag som är tillämplig på överlåtelsernas rättsverkan gentemot tredje man.

⁵ Dok. 14498/18.

⁶ Dok. 9562/19.

⁷ Dok. 13122/20.

10. Förslaget till förordning är avsett att bringa rättslig säkerhet genom fastställandet av gemensamma lagvalsregler som anvisar vilken lag som ska tillämpas på rättsverkan gentemot tredje man av frivilliga, gränsöverskridande överlåtelser av fordringar samt avtalsenlig subrogation på privaträttens område.
11. Förordningen avser rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av sådana fordringar som utgör immateriella tillgångar. Detta innebär att vissa frågor inte omfattas av förordningens tillämpningsområde, eftersom de inte avser överlåtelse av fordringar i immateriell form. Efter omfattande tekniska diskussioner kom arbetsgruppen emellertid fram till att det var viktigt att klargöra att sådana frågor inte omfattas av förordningen. Följande frågor berörs:
- Överföring av finansiella instrument, inbegripet värdepapper och derivat.
 - Överföring av kryptotillgångar.
 - Överlåtelse av fordringar som inte är i immateriell form men som är inkorporerade i ett certifikat eller representerade av en registrering på konto.
12. Av tydlighetsskäl och för att det ska råda samstämmighet med andra EU-rättsakter har arbetsgruppen beslutat att det uttryckligen ska anges att förordningen inte omfattar rättsverkan gentemot tredje man av överföring av finansiella instrument, inbegripet i form av värdepapper, pantar eller andra säkerhetsrättigheter i samband med dylika finansiella instrument. Följaktligen regleras inte i förordningen överföring av finansiella instrument (såsom överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument och andelar i företag för kollektiva investeringar), oavsett om dessa har utfärdats med hjälp av teknik för distribuerade liggare eller om överföringen har skett genom i) fysiskt överlämnande av ett certifikat, ii) registrering i ett register, på ett konto eller i ett system för centraliserad förvaring eller iii) överlåtelse av fordringar (såsom en fordran för överlämnande av dessa instrument från nästa intermediär i en kedja av intermediärer). Förslaget till förordning bör inte heller vara tillämpligt på rättsverkan gentemot tredje man av överföring av kryptotillgångar, oavsett om dessa klassificeras som finansiella instrument eller ej, inbegripet i form av värdepapper, pantar eller andra säkerhetsrättigheter i samband med sådana kryptotillgångar.

13. Eftersom derivat är finansiella instrumentet och även avtal och eftersom förslaget till förordning inte omfattar överföring av finansiella instrument eller avtal eller novation, enades arbetsgruppen om att i ett skäl klargöra att rättsverkan gentemot tredje man av överföring av derivat inte regleras av förordningen.
14. Arbetsgruppen beslutade vidare att det skulle klargöras att förordningen inte omfattar överlåtelse av fordringar som inte är i immateriell form men är inkorporerade i ett certifikat eller representerade av en registrering på konto.
15. För att det ska råda samstämmighet med den lag som är tillämplig på värdepapper och eftersom medlemsstaterna har olika praxis på området enades arbetsgruppen slutligen om att från förordningens tillämpningsområde utesluta överlåtelse av fordringar som härrör från överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument eller andelar i ett företag för kollektiva investeringar även när fordringarna i fråga överläts i immateriell form.
16. För att förslaget till förordning ska vara framtidssäkrat i tekniskt avseende diskuterade arbetsgruppen huruvida man skulle inbegripa fordringar som härrör från kryptotillgångar⁸ och e-pengar. Som ett teknikneutralt instrument bör förslaget till förordning omfatta från tillgångar härrörande fordringar oberoende av vilken teknik som används för tillgångarnas utfärdande, överföring eller förvaring, vilket således inbegriper fordringar som härrör från kryptotillgångar som inte är finansiella instrument. För att undvika karakteriseringsproblem avseende huruvida en viss kryptotillgång ska klassificeras som ett finansiellt instrument eller någon annan typ av kryptotillgång bör fordringar som härrör från alla typer av kryptotillgångar omfattas av förordningen, med undantag av fordringar som härrör från kryptotillgångar som klassificeras som överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument eller andelar i ett företag för kollektiva investeringar.

⁸ Kryptotillgångar definieras i förslaget till förordning med hänvisning till den definition som kommer att införas i unionsregelverket genom den kommande förordningen om marknader för kryptotillgångar.

17. Eftersom vissa medlemsstaters rättsordningar är fundamentalt olika, särskilt vad avser kopplingen mellan en fordran och säkerhetsrättigheten samt de offentliga registrens roll, enades arbetsgruppen om att utesluta rättsverkan gentemot tredje man av överföring av säkerhetsrättigheter, särskilt säkerhetsrättigheter i samband med fast egendom eller lös egendom som är registrerad i ett i lag föreskrivet offentligt register, inbegripet alla form- eller registreringskrav för att överföringen av sådana säkerhetsrättigheter ska få rättsverkan samt iakttagandet eller bristen på iakttagande av sådana krav för att man ska kunna lösa prioritetskonflikter i samband med de säkrade fordringarna.
18. Om säkerhetsrättigheten således är kopplad till den fordran som den säkrar på ett sådant sätt att det – enligt lagen i den stat där den fasta egendomen är belägen eller under vars ansvar registret förs – för att förvärvaren ska få äganderätt till själva fordran krävs iakttagande av vissa form- eller registreringskrav som ger rättsverkan åt överföringen av säkerhetsrättigheten, bör förordningen – när man försöker lösa prioritetskonflikter i samband med den säkrade fordran – inte vara tillämplig på rättsverkan av iakttagandet eller bristen på iakttagande av alla form- eller registreringskrav för att överföringen av säkerhetsrättigheten ska få rättsverkan.
19. Denna kompromisslösning uppmärksammar den möjliga rättsverkan av starka registreringssystem och framhåller dessas betydelse, samtidigt som man inte föreskriver tillämpning av *lex registrationis* i alla situationer.

B. Tillämplig lag

20. Arbetsgruppen hade utdragna och tekniska diskussioner om fördelarna med att anvisa lagen i den stat där överlåtaren har hemvist som den lag vilken som regel bör tillämpas på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar. I överensstämmelse med kommissionens förslag åtnjöt lagen i den stat där överlåtaren har hemvist mer stöd än lagen för den överlåtna fordran, eftersom detta skulle innebära större förutsägbarhet för tredje man. Lagen i den stat där överlåtaren har hemvist ansågs lämplig för den samlade överlåtelsen av flera fordringar som omfattas av olika lagar samt framtida fordringar och ansågs vara förenlig med förordning (EU) 2015/848 (insolvensförordningen).

21. Det påpekades emellertid att det är viktigt med lämpliga undantag för att de finansiella marknaderna ska kunna fungera smidigt. Man kom fram till att för vissa överlåtelser som anges i artikel 4.2 i kompromisstexten, såsom överlåtelse av kontantfordringar, fordringar på de finansiella marknaderna samt kreditfordringar, är lagen för den överlåtna fordran lämpligare än lagen i den stat där överlåtarens har hemvist.
22. I överensstämmelse med kommissionens förslag behåller man i kompromisstexten ett lagval för värdepapperisering mellan överlåtarens lag och lagen för den överlåtna fordran. Syftet med denna flexibilitet är att man inte ska påverka stora aktörers rådande praxis, samtidigt som man underlättar utvidgningen av den gränsöverskridande värdepapperiseringsmarknaden till att även omfatta mindre aktörer.

C. Universell tillämpning

23. Såsom föreslagits av kommissionen och bekräftats av justitieministerna den 4 juni 2020, vilket är i linje med andra EU-instrument som harmoniserar lagvalsregler, kan den nationella lag som i förslaget till förordning anvisas som tillämplig lag vara lagen i en medlemsstat eller i ett tredjeland.

D. Förhållandet till andra bestämmelser inom EU-rätten

24. Förslaget till förordning är tänkt att utgöra ett *övergripande* instrument vari anvisas den lag som är tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar i samtliga fall om inte annat anges i andra och mer specifika EU-rättsinstrument. Tillämpningen av förordningen ska inte förhindra tillämpning av andra EU-instrument vari anvisas tillämplig lag för rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar *på särskilda områden*. Artikel 10 i kompromisstexten innehåller i det hänseendet en icke uttömmande förteckning över EU-rättsakter som äger företräde framför det nya instrumentet.

III. SLUTSATS

25. Den bifogade slutliga kompromisstexten bör betraktas som ett paket vilket återspeglar en känslig jämvikt mellan de olika medlemsstaternas intressen och farhågor. Den syftar till inrättandet av ett välavvägt system, där man beaktar de finansiella marknadernas intressen samt de grundläggande kännetecknen för medlemsstaternas rättsordningar.
26. Mot bakgrund av ovanstående uppmanas Coreper att
- a) godkänna ordförandeskapets kompromisspaket i bilagan till denna not samt
 - b) uppmana rådet (rättsliga och inrikes frågor) att vid sitt möte den 7–8 juni 2021 godkänna den bifogade texten⁹ som en allmän riktlinje som ska ligga till grund för förhandlingarna med Europaparlamentet.

⁹ Tillägg i förhållande till kommissionens förslag (dok. 7222/18) är markerade med **understruken fetstil** och strykningar är markerade med [...].

[...]

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om tillämplig lag för rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹, [...]

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt sig som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. I syfte att gradvis upprätta ett sådant område ska unionen besluta om åtgärder rörande rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder, särskilt när det är nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera väl.
- (2) Enligt artikel 81 i fördraget ska dessa åtgärder inbegripa åtgärder för att säkerställa förenlighet mellan tillämpliga bestämmelser i medlemsstaterna om lagkonflikter.

¹ EUT C , , s .

- (3) För att den inre marknaden ska fungera väl krävs det **säkerhet i fråga om vilken lag som är tillämplig** [...] så att man lättare kan förutse resultatet av en tvist, [...] och för den fria rörligheten för domar [...] **krävs det** lagvalsregler [...] **i** medlemsstaterna för anvisande av [...] samma nationella lag **som tillämplig lag** oavsett vid vilken **medlemsstats domstol** [...] som talan har väckts.
- (4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) **anvisas** inte [...] **vilken lag som ska vara tillämplig lag för** [...] rättsverkan gentemot tredje man av **överlåtelse** [...] av fordringar. Enligt artikel 27.2 i den förordningen skulle kommissionen dock för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén lägga fram en rapport om effektiviteten hos en överlåtelse eller subrogation av en fordran gentemot tredje man och den överlåtna eller subrogerade fordrans företrädare framför **en** [...] annan persons rättighet, vilken i förekommande fall skulle åtföljas av förslag till ändring av förordningen och en konsekvensbedömning av de bestämmelser som skulle införas.
- (5) Den 18 februari 2015 antog kommissionen grönboken *Att bygga en kapitalmarknadsunion*², i vilken det angavs att en viktig aspekt på framväxten av en alleuropeisk marknad för värdepapperisering och finansiella säkerheter, och också **på** [...] andra verksamheter som factoring, handlar om att åstadkomma större rättslig säkerhet när det gäller gränsöverskridande överföringar av fordringar och deras prioritetsordning, särskilt med avseende på konkursförfaranden.

² COM(2015) 63 final.

- (6) Den 30 september 2015 antog kommissionen meddelandet *Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion*³. I [...] handlingsplanen **en** noterades att skillnader i nationell behandling vad gäller rättsverkan gentemot tredje man av **överlåtelse** [...] av lånefordringar gör det mer komplicerat att använda dessa instrument som säkerheter över gränserna, och slutsatsen drogs att detta är en rättslig osäkerhet som hämmar ekonomiskt betydande finansiella transaktioner, såsom värdepapperiseringar. I handlingsplanen aviserades att kommissionen skulle föreslå enhetliga regler för att med rättslig säkerhet fastställa vilken nationell rätt som skulle tillämpas när det gäller rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar.
- (7) Den 29 juni 2016 antog kommissionen en rapport om lämpligheten av artikel 3.1 i direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet⁴ vilken var inriktad på frågan om huruvida det direktivet fungerar på ett verkningsfullt och effektivt sätt vad gäller de formella handlingar som krävs för att ställa kreditfordringar som säkerhet. I rapporten konstateras att ett förslag **om** [...] enhetliga regler i fråga om rättsverkningar gentemot tredje man av **överlåtelser** [...] av fordringar skulle göra det möjligt att med rättslig säkerhet fastställa vilken nationell lag som ska gälla för rättsverkningar gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar, vilket skulle bidra till större rättssäkerhet även när det gäller gränsöverskridande överföringar av kreditfordringar som säkerhet.
- (8) Den 29 september 2016 antog kommissionen en rapport om effektiviteten hos en överlåtelse eller subrogation av en fordran gentemot tredje man och den överlåtna eller subrogerade fordrans företrädare framför en annan persons rättighet. I rapporten drogs slutsatsen att enhetliga **lagvalsregler** [...] om effektiviteten hos överlåtelser gentemot tredje man samt frågor om företrädare mellan konkurrerande förvärvare eller mellan förvärvare och andra rättsinnehavare skulle ge ökad rättslig säkerhet och en minskning av praktiska problem samtidigt som de rättsliga kostnader som följer av den nuvarande mångfalden av strategier i medlemsstaterna skulle minska.

³ COM(2015) 468 final.

⁴ COM(2016) 430 final.

- (9) Den här förordningens materiella tillämpningsområde och bestämmelser bör överensstämma med förordning (EG) nr 864/2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II)⁵, förordning (EG) nr 593/2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I)⁶, förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning)⁷ och förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden (**insolvensförordningen**)⁸. [...]
- (10) Den här förordningen genomför handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen. Den uppfyller också kravet i artikel 27.2 i Rom I-förordningen om att kommissionen bör lägga fram en rapport och, i förekommande fall, ett förslag om effektiviteten hos en överlåtelse av en fordran gentemot tredje man och den överlåtna fordrans företrädare framför en annan persons rättighet.
- (11) Lagvalsregler som reglerar rättsverkan [...] gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar finns för närvarande inte på unionsnivå. **I de fall då** [...] det på medlemsstatsnivå föreskrivs lagvalsregler **på området** [...] **skiljer de sig åt** [...]. Vid gränsöverskridande överlåtelser av fordringar leder inkonsekventa nationella lagvalsregler till rättslig osäkerhet om vilken lag som är tillämplig på överlåtelsernas rättsverkan gentemot tredje man. Bristen på rättslig säkerhet skapar en rättslig risk vid gränsöverskridande överlåtelser av fordringar som inte finns vid inhemska överlåtelser, eftersom olika nationella materiella regler kan tillämpas beroende på vilken medlemsstats domstolar eller myndigheter som bedömer en tvist rörande äganderätten till de **överlåtna** fordringarna.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 31.7.2007, s. 40).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 5.6.2015, s. 19).

- (12) Om förvärvare inte känner till den rättsliga risken eller väljer att bortse från den, kan de drabbas av oförutsedda ekonomiska förluster. Osäkerhet kring vem som har äganderätten till fordringar som har överlåtit på gränsöverskridande nivå kan få följd effekter och fördjupa och förlänga effekterna av en finanskris. Om förvärvare beslutar att minska den rättsliga risken genom att söka särskild rättslig rådgivning, kommer de att ådra sig högre transaktionskostnader som inte uppkommer vid inhemska överlåtelser. Om förvärvare avskräcks av den rättsliga risken och väljer att undvika den, kan de gå miste om affärsmöjligheter och marknadsintegrationen kan minska.
- (13) Syftet med denna förordning är att ge rättslig säkerhet genom att föreskriva enhetliga lagvalsregler som anvisar vilken nationell lag som är tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av **gränsöverskridande** överlåtelser av fordringar.
- (14) En fordran ger en borgenär en rätt till betalning i form av en summa pengar eller uppfyllande av en **icke-monetär** [...] förpliktelse av gäldenären. Överlåtelse av en fordran ger borgenären (överlåtaren) möjlighet att överföra **sin** [...] rätt till en fordran mot en gäldenär till en annan person (förvärvare). De lagar som reglerar avtalsförhållandet mellan borgenären och gäldenären, mellan överlåtaren och förvärvaren och mellan förvärvaren och gäldenären anvisas genom lagvalsreglerna i Rom I-förordningen. **De lagvalsregler som anges i artikel 14.1 i Rom I-förordningen reglerar avtalsförhållandet mellan överlåtaren och förvärvaren, och de lagvalsregler som anges i artikel 14.2 i Rom I-förordningen reglerar avtalsförhållandet mellan förvärvaren och gäldenären**⁹.

⁹ [...]

- (15) Lagvalsreglerna i denna förordning bör reglera [...] rättsverkan gentemot **tredje man** av överlåtelser av fordringar mellan samtliga parter som är inblandade i överlåtelser [...] liksom i förhållande till tredje man (såsom [...] en borgenär till överlåtaren) **utan att detta påverkar gäldenärens rättigheter och förpliktelser enligt artikel 14.2 i Rom I-förordningen.**[...]
- (16) De fordringar som omfattas av denna förordning **inbegriper – men är inte begränsade till –** [...] kundfordringar, **kreditfordringar, betalningsmedel enligt definitionen i direktiv 2002/47/EG, elektroniska pengar enligt definitionen i direktiv 2009/110/EG samt fordringar som härrör från** [...] finansiella instrument enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU [...] ¹⁰ [...], **med undantag av fordringar som härrör från överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument eller andelar i ett företag för kollektiva investeringar, oavsett om de har utfärdats genom teknik för distribuerade liggare eller ej.**
- (16a) I enlighet med förordning [XXX] om marknader för kryptotillgångar är teknik för distribuerade liggare (DLT) en typ av teknik som stöder distribuerad registrering av krypterade data. Den här förordningen bör vara teknikneutral till sitt upplägg.**

¹⁰ [...]

Som ett teknikneutralt instrument bör den här förordningen omfatta från tillgångar härrörande fordringar oberoende av vilken teknik som används för tillgångarnas utfärdande, överföring eller förvaring, vilket således inbegriper fordringar som härrör från kryptotillgångar. Vissa kryptotillgångar, vilka definieras som *e-pengartoken* i förordning [XXX] om marknader för kryptotillgångar, är främst avsedda som betalningsmedel och deras funktion är mycket lik funktionen för elektroniska pengar enligt definitionen i direktiv 2009/110/EG om elektroniska pengar. Andra kryptotillgångar klassificeras enligt nationell rätt som finansiella instrument som faller inom tillämpningsområdet för Mifid-direktivet. För att undvika karakteriseringsproblem avseende huruvida en viss kryptotillgång ska klassificeras som ett finansiellt instrument eller någon annan typ av kryptotillgång bör fordringar som härrör från alla typer av kryptotillgångar omfattas av den här förordningen, med undantag av fordringar som härrör från kryptotillgångar som klassificeras som överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument eller andelar i ett företag för kollektiva investeringar.

(16i) Den här förordningen bör vara tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av såväl befintliga som framtida fordringar. Fordringars överlåtbarhet, inbegripet frågan om huruvida framtida fordringar är överlåtbara, regleras av lagen för den överlåtna fordran i enlighet med artikel 14.2 i Rom I-förordningen.

(16a) Denna förordning bör inte vara tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överföring av finansiella instrument eller ej, oavsett om dessa har utfärdats med hjälp av teknik för distribuerade liggare, inbegripet i form av värdepapper, panter eller andra säkerhetsrättigheter i samband med sådana finansiella instrument. Denna förordning bör i synnerhet inte vara tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överföring av överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument och andelar i företag för kollektiva investeringar, inbegripet i form av värdepapper, panter eller andra säkerhetsrättigheter i samband med sådana finansiella instrument, oavsett om överföringen sker genom fysiskt överlämnande av ett certifikat, registrering i ett register, på ett konto eller i ett system för centraliserad förvaring eller genom överlåtelse av fordringar, såsom en fordran för överlämnande av dessa instrument från nästa intermediär i en kedja av intermediärer. [...]. Eftersom derivat är finansiella instrument och även avtal – och denna förordning inte bör omfatta överföring eller novation av avtal – bör denna förordning inte vara tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överföring av derivat. Denna förordning bör inte heller vara tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överföring av kryptotillgångar, oavsett om dessa klassificeras som finansiella instrument eller ej, inbegripet i form av värdepapper, panter eller andra säkerhetsrättigheter i samband med sådana kryptotillgångar.

(16ii) Fullgörandet av en fordran (t.ex. återbetalning av ett lån) kan garanteras genom en säkerhetsrättighet (t.ex. ett hypotek eller en pant). En säkerhetsrättighet kan skapas för fordringar eller andra tillgångar än fordringar. Andra tillgångar än fordringar inbegriper fast egendom, materiell lösegendom, oavsett om den är registrerad i ett i lag föreskrivet offentligt register eller ej (såsom ett fordon eller maskinell utrustning) samt immateriell lösegendom, oavsett om den är registrerad i ett i lag föreskrivet offentligt register eller ej (såsom immateriella rättigheter). Denna förordning bör omfatta överlåtelse av fordringar, oavsett om detta sker direkt (t.ex. överlåtelse av kundfordringar till en fabrik) eller genom värdepapper, panter eller andra säkerhetsrättigheter i samband med fordringar (t.ex. en pant i samband med kundfordringar). Denna förordning bör emellertid inte omfatta överföring av andra tillgångar än fordringar, oavsett om detta sker direkt (t.ex. överföring av överlåtbara värdepapper) eller genom värdepapper, panter eller andra säkerhetsrättigheter i samband med andra tillgångar än fordringar (t.ex. ett hypotek i fast egendom eller en pant i samband med överlåtbara värdepapper).

(16aa) Den lag som anvisas genom denna förordning bör tillämpas på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelsen av en fordran när den överlåtna fordran är säkrad genom en rättighet i samband med fast egendom eller lös egendom som är registrerad i ett i lag föreskrivet offentligt register. Denna förordning är emellertid inte tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överföringen av en säkerhetsrättighet i samband med fast egendom eller lös egendom som är registrerad i ett i lag föreskrivet offentligt register, inbegripet alla form- eller registreringskrav i den stat där den fasta egendomen är belägen eller under vars ansvar registret förs för att överföringen av säkerhetsrättigheten ska få rättsverkan. Denna förordning bör inte heller tillämpas på frågor som rör verkställighet av säkerhetsrättigheter, inbegripet rätten till intäkter.

(16aaa) Den lag som är tillämplig enligt denna förordning får inte sammanfalla med lagen i den stat där den fasta egendomen är belägen eller under vars ansvar registret förs (t.ex. därför att överlåtaren har hemvist i stat A och den fasta egendomen är belägen i stat B). I dessa fall gäller att i) för att förvärvaren ska få äganderätt till fordran bör kraven i den lag som anvisas genom denna förordning vara uppfyllda och ii) för att förvärvaren ska få äganderätt till rättigheten i samband med den fasta egendom eller den registrerade lösa egendom som säkrar fordran bör de krav för en överföring av en sådan säkerhetsrättighet som anges i den lag som anvisats genom de nationella lagvalsreglerna i den stat där den fasta egendomen är belägen eller under vars ansvar registret förs (vanligen *lex rei sitae* eller *lex registrationis*), inbegripet alla form- eller registreringskrav, vara uppfyllda.

(16ab) I vissa rättssystem är säkerhetsrättigheten dock kopplad till den fordran som den säkrar på ett sådant sätt att det, enligt lagen i den stat där den fasta egendomen är belägen eller under vars ansvar registret förs – för att förvärvaren ska få äganderätt till själva fordran krävs iakttagande av vissa form- eller registreringskrav som ger rättsverkan åt överföringen av sådana säkerhetsrättigheter, och iakttagandet eller bristen på iakttagande av sådana form- eller registreringskrav för att få äganderätt till säkerhetsrättigheten kan påverka lösningen av eventuella prioritetskonflikter i samband med den säkrade fordran.

I dessa fall bör denna förordning – när man försöker lösa prioritetskonflikter i samband med den säkrade fordran – inte vara tillämplig på rättsverkan av iakttagandet eller bristen på iakttagande av alla form- eller registreringskrav för att överföringen av sådana säkerhetsrättigheter ska få rättsverkan. Därför bör den lag som är tillämplig enligt denna förordning inte vara tillämplig på lösandet av prioritetskonflikter avseende en fordran som är säkrad genom en rättighet i samband med fast egendom eller lös egendom som är registrerad i ett i lag föreskrivet offentligt register mellan i synnerhet i) en part i den säkrade fordran som har iakttagit den lag som är tillämplig enligt denna förordning för att förvärva äganderätt till den överlåtna fordran samt även form- eller registreringskraven enligt lagen i den stat där den fasta egendomen är belägen eller under vars ansvar registret förs för att förvärva äganderätt till den rättighet som säkrar fordran samt ii) en part i den säkrade fordran som endast har iakttagit den lag som är tillämplig enligt denna förordning för att förvärva äganderätt till den överlåtna fordran.

(16b) En fordran är en immateriell tillgång. Den kan överlåtas som en immateriell tillgång eller – om den är inkorporerad i ett certifikat eller representerad av en registrering på konto – överförs som en materiell tillgång eller genom kreditering och debitering. Huruvida en fordran kan överlåtas som en immateriell tillgång, inkorporerad i ett certifikat eller representerad av en registrering på konto fastställs genom den materiella rätt som reglerar fordran i enlighet med artikel 14.2 i Rom I-förordningen. Den här förordningen bör utgöra ett övergripande instrument med generella lagvalsregler som är tillämpliga på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar när dessa överlåts som immateriella tillgångar (*lex generalis*). Om fordringar är inkorporerade i ett certifikat (såsom är fallet med t.ex. innehavarobligationer eller räntekuponger som är fysiskt avskiljbara från innehavarobligationen) eller representeras av en registrering på konto (såsom är fallet med t.ex. obligationer i kontobaserad form eller separata räntekuponger i kontobaserad form), bör rättsverkan gentemot tredje man av överföringen av sådana fordringar uteslutas från denna förordnings tillämpningsområde och de särskilda lagvalsregler som är tillämpliga på rättsverkan gentemot tredje man av överföring av fordringar som materiella tillgångar (såsom reglerna för negotiabla värdepapper eller finansiella instrument) eller genom kreditering och debitering (såsom reglerna för finansiella instrument i kontobaserad form) bör tillämpas (*lex specialis*). Uteslutandet av överlåtelse av fordringar som är inkorporerade i ett certifikat eller representerade av en registrering på konto bör även omfatta situationer där fordran är registrerad i ett register som förs av det företag som utfärdar värdepapper som fordran härrör från, såsom registrerade aktier.

(16c) Fordringar kan härröra från överlåtbara värdepapper, t.ex. en fordran på utdelning från en aktie eller en fordran på ränta från en obligation. Beroende på vilken lag som är tillämplig på värdepappret kan dessa fordringar överlåtas separat från det värdepapper som de härrör från och i immateriell form (en aktieägare kan exempelvis överlåta fordringar på utdelning från en bank som säkerhet för finansiering). Även överlåtelse av fordringar separat från det värdepapper som de härrör från och i immateriell form (dvs. när de inte är inkorporerade i ett certifikat, representerade av en registrering på konto eller registrerade genom teknik för distribuerade liggare) bör av konsekvensskäl avseende tillämplig lag för värdepapper och med tanke på förekomsten av olika praxis i medlemsstaterna uteslutas från tillämpningsområdet för denna förordning.

(16d) Fordringar som härrör från växlar, checkar, löpande skuldebrev och andra negotiabla värdepapper, i den utsträckning som fordringarna enligt sådana andra negotiabla värdepapper följer av deras negotiabla karaktär, bör uteslutas från denna förordnings tillämpningsområde. Termen *negotiabla värdepapper* har olika betydelser inom privaträtten och unionens finansiella regelverk. Inom unionens finansiella regelverk, särskilt direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument¹¹, är termen *negotiabla värdepapper* ett bredare begrepp som omfattar instrument som kan bli föremål för handel på kapitalmarknader, varigenom inbegrips sådana finansiella instrument som överlåtbara värdepapper och derivat. Vid tillämpning av denna förordning bör termen *negotiabla värdepapper* förstås i enlighet med artikel 1.2 i Rom I-förordningen och bör även anses inbegripa konossement, i den mån som fordringarna i samband med konossementet följer av dess negotiabla karaktär, samt innehavarobligationer, i den mån som fordringarna i samband med innehavarobligationen följer av dess negotiabla karaktär.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(16e) I överensstämmelse med Rom I-förordningen bör denna förordning inte omfatta rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar som underkastas lagbestämmelserna om bolag, föreningar och andra juridiska personer, såsom frågor om deras upprättande genom registrering eller på annat sätt, deras rättskapacitet, interna organisation eller upplösning samt om personligt ansvar för delägare eller medlemmar och organ i denna egenskap för bolagets, föreningens eller den juridiska personens förpliktelser.

(16f) Denna förordning bör omfatta rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelsen av en fordran som en kontoinnehavare eller tredje man kan ha enligt lag, inbegripet rätt till indrivning, återbetalning eller skadestånd, vad avser en transaktion i utsläppsrätter enligt direktiv 2003/87/EG (direktivet om utsläppshandelssystemet) som har blivit slutgiltig i unionsregistret för utsläppsrättskonton och utsläppsrättstransaktioner, t.ex. vid bedrägeri eller tekniskt fel. Detta bör inte leda till att transaktionen går tillbaka, återkallas eller återställs i unionsregistret.

(17) Denna förordning **bör avse** [...] rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar. Den **bör** [...] inte omfatta överföring av [...] avtal (t.ex. derivatkontrakt), i vilka både rättigheter (eller fordringar) och förpliktelser ingår, eller novation av avtal som innefattar sådana rättigheter och förpliktelser. **Denna förordning bör inte heller tillämpas på eventuella prioritetskonflikter som härrör från överlåtelsen av en fordran som ingår i ett avtal och novation av det avtalet.** Eftersom denna förordning inte **bör** [...] omfatta överföring eller novation av avtal, **bör** [...] handeln med finansiella instrument, liksom clearing och avveckling av sådana instrument, även i fortsättningen regleras av tillämplig lag för avtalsförpliktelser, enligt vad som föreskrivs i Rom I-förordningen. [...]

(18) [...]12[...]13[...]14[...]15[...]

[...] Denna förordning bör vara universell: den lag som anvisas genom denna förordning bör tillämpas även om den inte är lag i en medlemsstat.

(19[...])Förutsägbarhet är av avgörande betydelse för tredje man som är intresserad av att förvärva äganderätt till den överlåtna fordran. Att tillämpa lagen i den **stat** [...] där överlåtaren har hemvist på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar gör det möjligt för berörd tredje man att utan svårighet på förhand veta vilken nationell lag som kommer att reglera hans rättigheter. Lagen i det land där överlåtaren har hemvist bör således som regel tillämpas på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar. Denna regel bör i synnerhet tillämpas på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar vid factoring och **säkerhetsarrangemang** [...] samt – om parterna inte har valt lagen för den överlåtna fordran – **på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar i samband med värdepapperisering och utfärdandet av säkerställda obligationer.**

12 [...]
13 [...]
14 [...]
15 [...]

(20)[...] Den lag som valts att som generell regel tillämpas på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar bör göra det möjligt att fastställa tillämplig lag vid överlåtelse av framtida fordringar **eller** [...] **samlad överlåtelse av flera fordringar, vilka båda är vanliga överlåtelseformer**, t.ex. vid factoring. Tillämpningen av lagen i det land där överlåtaren har hemvist **underlättar i regel** [...] fastställandet av tillämplig lag på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelsen av framtida fordringar **samt den samlade överlåtelsen av flera fordringar som omfattas av olika lagar**.

(21[...]) Det **är särskilt viktigt** att fastställa vem som har äganderätt till en överlåtten fordran [...] om överlåtaren blir insolvent, **eftersom fordringar är tillgångar som kan ingå i insolvensboet och borgenärerna behöver veta huruvida de överlåtna fordringarna fortfarande ingår i detta**. [...] Det är därför önskvärt att det råder samstämmighet mellan lagvalsreglerna i denna förordning och de som anges i **insolvensförordningen** (förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden). Sådan samstämmighet bör uppnås genom att man som generell regel tillämpar lagen i den stat där överlåtaren har hemvist på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar, eftersom användningen av överlåtarens hemvist som anknytningskriterium **vanligen** sammanfaller med gäldenärens plats för de huvudsakliga intressena, vilket används som anknytningskriterium i insolvenssammanhang.

(22) Den här förordningen och insolvensförordningen innehåller kompletterande lagvalsregler. Den tillämpliga lag som anvisas genom den här förordningen bör tillämpas först för att man ska fastställa huruvida en överlåtelse av fordringar som gjordes innan insolvensförfarandet inleddes har fått rättsverkan gentemot tredje man, inbegripet överlåtarens borgenärer. Om så är fallet, bör den lag som är tillämplig enligt insolvensförordningen sedan tillämpas för att man ska fastställa huruvida överlåtelsen var en återvinningsgrundande handling för borgenärskollektivet och bör den vidare reglera huruvida överlåtelsen kan återvinnas. Om en fordran ska överlåtas efter det att insolvensförfarandet har öppnats, är det den lag som är tillämplig enligt insolvensförordningen som ska fastställa huruvida – och under vilka förutsättningar – överlåtelsen kan ske. Med förbehåll för de villkor som anges i den lag som är tillämplig på insolvensen bör den lag som är tillämplig enligt den här förordningen sedan användas för att man ska fastställa överlåtelsens rättsverkan gentemot tredje man.

- (23) I Förenta nationernas konvention om överlåtelse av fordringar inom internationell handel från 2001 anges att lagen i den stat där överlåtaren är belägen reglerar frågan om företräde för en förvärvares rättighet till den överlåtna fordran framför en konkurrerande parts rättighet. Att den **lag som i regel är tillämplig enligt** [...] denna förordning och den lösning som valts på internationell nivå i konventionen är förenliga bör underlätta lösningen av internationella tvister.
- (24) Om överlåtaren ändrar hemvist mellan flera överlåtelser av samma fordran, bör den tillämpliga lagen vara lagen i den stat där överlåtaren har hemvist vid tidpunkten [...] för den [...] överlåtelse **som först fick** rättsverkan gentemot tredje man [...] enligt **tillämplig lag** [...] där överlåtaren har hemvist. **Den tidpunkt då varje överlåtelse fick rättsverkan gentemot tredje man bör därför fastställas i enlighet med den lag där överlåtaren har hemvist som är tillämplig på överlåtelserna i fråga** [...].
- (25) I enlighet med marknadspraxis och för att tillgodose marknadsaktörernas behov bör rättsverkan gentemot tredje man av vissa överlåtelser av fordringar som ett undantag regleras av lagen för den överlåtna fordran, det vill säga den lag som reglerar det ursprungliga avtal mellan borgenären och gäldenären som gett upphov till fordran.

(26) Lagen för den överlåtna fordran bör reglera rättsverkan gentemot tredje man av en kontoinnehavares överlåtelse av kontanter som har krediterats ett konto [...], där **kontoinnehavaren** [...] är borgenären/överlåtaren och kontohållaren är gäldenären. Det ger större förutsägbarhet för tredje man, såsom överlåtarens borgenärer och konkurrerande förvärvare, om lagen för den överlåtna fordran är tillämplig på dessa överlåtelser rättsverkan gentemot tredje man, eftersom det generellt antas att den fordran som en kontoinnehavare har på kontanter som har krediterats ett konto [...] regleras av lagen i den **stat** [...] där **kontohållaren** [...] är belägen (snarare än lagen i den stat där kontoinnehavaren/överlåtaren har hemvist). Denna lag väljs vanligen i kontoavtalet mellan kontoinnehavaren och **kontohållaren** [...]. **I överensstämmelse med ett teknikneutralt upplägg bör lagen för den överlåtna fordran även tillämpas på elektroniska pengar enligt definitionen i direktiv 2009/110/EG (direktivet om elektroniska pengar) och på e-pengartoken enligt definitionen i förordning [XXX] om marknader för kryptotillgångar.**

(26a) En överföring av medel från ett konto till ett annat utgör inte vid tillämpning av denna förordning en överlåtelse av en fordran.

(27) För att de finansiella marknaderna ska fungera smidigt [...] bör rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar som härrör från [...] finansiella instrument, såsom fordringar som härrör från derivatkontrakt, inbegripet om de utfärdats genom teknik för distribuerade liggare, [...] omfattas av den lag som reglerar den överlåtna fordran [...]. Fordringar som härrör från derivatkontrakt kan utgöras av en fordran på mellanliggande betalningar under derivatkontraktets löptid och en fordran på beloppet efter slutavräkningen i ett derivatkontrakt. Tillämpning av lagen för den överlåtna fordran innebär att rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelsen av sådana fordringar skulle omfattas av den lag som parterna har valt ska tillämpas på deras derivatkontrakt i enlighet med artikel 3 i Rom I-förordningen (om derivatpositioner OTC-överförs) eller, om derivatpositionerna överförs på en handelsplats (dvs. börshandlade derivat), enligt lagen för handelsplatsen i enlighet artikel 4.1 h i Rom I-förordningen i avsaknad av ett lagval. På samma sätt skulle, när fordringar som härrör från derivatkontrakt överförs inom infrastrukturer eller system för finansmarknader, rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar omfattas av den lag som valts av deltagarna i finansmarknadsinfrastrukturen eller finansmarknadssystemet i enlighet med vad som krävs i artikel 2 a i direktivet om slutlig avveckling. I enlighet med artikel 14.2 i Rom I-förordningen bör den lag som är tillämplig på den fordran som överlåtit, oavsett om den har valts av parterna eller – i avsaknad av ett sådant val – anges i bestämmelserna för handelsplatsen, reglera fordrans överlåtbarhet.

(27a) Den lag som är tillämplig på den överlåtna fordran bör även reglera rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar som härrör från kryptotillgångar som inte klassificeras som finansiella instrument eller elektroniska pengar.

(27i) För att finansmarknaderna ska fungera smidigt krävs också att rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar som härrör från i) finansiella avtal (såsom masteravtal), därmed förknippade säkerhetsarrangemang och därmed förknippade nettningsavtal enligt definitioner i denna förordning; ii) transaktioner på finansiella marknader (dvs. OTC-överföring eller överföring på handelsplatser av finansiella instrument); samt iii) deltagande i finansmarknadsinfrastrukturer eller finansmarknadssystem, såsom clearingsystem med en central motpart och avvecklingssystem), bör omfattas av den lag som reglerar den överlåtna fordran. Detta innebär att rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar som härrör från ovannämnda avtal och arrangemang, från handelsavtal som har ingåtts på finansmarknader och från clearing- och avvecklingsavtal som har ingåtts inom finansmarknadsinfrastrukturer eller finansmarknadssystem skulle omfattas av den lag som väljs av parterna eller av den lag som är tillämplig i avsaknad av ett lagval. Parterna i det finansiella avtalet och därmed förknippade arrangemang, parterna i handelsavtalet samt parterna i det avtal som ingåtts inom en finansmarknadsinfrastruktur eller ett finansmarknadssystem skulle välja den lag som ska tillämpas på deras avtal i enlighet med artikel 3 i Rom I-förordningen för OTC-transaktioner och enligt vad som krävs i artikel 2 a i direktivet om slutlig avveckling, för avtal som ingåtts inom en finansmarknadsinfrastruktur eller ett finansmarknadssystem. För transaktioner som genomförs på en handelsplats, i enlighet med artikel 4.1 h i Rom I-förordningen, skulle den lag som är tillämplig för handelsplatsen gälla i avsaknad av ett lagval. När det gäller handelsavtal som ingås på finansiella marknader (OTC eller på handelsplatser) samt avtal som ingås inom ramen för en finansmarknadsinfrastruktur eller ett finansmarknadssystem för clearing eller avveckling säkerställs det att de finansiella marknaderna fungerar smidigt, eftersom den lag som är tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar som härrör från sådana avtal (lagen för den överlåtna fordran) är samma lag som är tillämplig på sådana avtal, dvs. den lag som de avtalsslutande parterna har valt för OTC-transaktioner (i enlighet med artikel 3 i Rom I-förordningen), den lag som valts av deltagarna i ett system för avtal som ingås inom systemet (enligt vad som krävs i artikel 2 a i direktivet om slutlig avveckling), eller lagen för handelsplatsen för transaktioner som utförs på handelsplatsen i avsaknad av ett lagval (i enlighet med artikel 4.1 h i Rom I-förordningen).

(27ii) Även rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar som härrör från valutatransaktioner bör regleras av lagen för den överlåtna fordran, antingen som fordringar som härrör från derivat och därför som fordringar som härrör från finansiella instrument, eller som fordringar som härrör från valutatransaktioner avista på de villkor som anges i artikel 10.2 a i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565.

(27a) Vid tillämpning av denna förordning bör transaktioner på finansiella marknader anses inbegripa OTC-transaktioner, transaktioner som utförs på handelsplatser och fondbörser, inbegripet EES-reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar (MTF-plattformar) samt organiserade handelsplattformar (OTF-plattformar) eller som utförs via auktoriserade systematiska internhandlare inom ramen för Mifid-direktivet samt i varje enskilt fall alla i tredjeländer belägna finansiella marknader som är funktionellt likvärdiga. Deltagande i finansmarknadsinfrastrukturer bör anses inbegripa alla system för överföring av betalningar och värdepapper, auktoriserade eller reglerade finansmarknadsinfrastrukturer, såsom en central motpart och en värdepapperscentral, samt alla system som är utformade eller på annat sätt skyddade i enlighet med direktivet om slutlig avveckling¹⁶ liksom i varje enskilt fall alla i tredjeländer belägna finansiella marknader som är funktionellt likvärdiga.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s 45).

(27b) Rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar som härrör från avtal där kredit beviljas i form av lån bör regleras av lagen för den överlåtna fordran. Detta bör inbegripa kreditfordringar enligt definitionen i artikel 2.1 o i direktiv 2002/47/EG, vilka ofta används som finansiell säkerhet inom Eurosystemet. För att underlätta gränsöverskridande överlåtelse av fordringar som härrör från syndikerade lån och lånebaserad gräsrotsfinansiering på sekundära finansiella marknader bör även rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar som härrör från syndikerade lån och lånebaserad gräsrotsfinansiering omfattas av lagen för den överlåtna fordran.

(28) Det bör föreskrivas en viss flexibilitet vid fastställandet av tillämplig lag på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar i samband med värdepapperisering för att tillgodose behoven för alla parter som deltar i värdepapperisering och underlätta utvidgningen av den gränsöverskridande värdepapperiseringsmarknaden till att även omfatta mindre aktörer. **Detta bör inte påverka tillämpningen av de lagstiftningsbestämmelser som är tillämpliga på de finansiella marknaderna. Värdepapperisering bör definieras i enlighet med förordning (EU) 2017/2402¹⁷. Eftersom utfärdandet av säkerställda obligationer har vissa drag gemensamt med värdepapperisering och i den mån som utfärdandet av säkerställda obligationer inbegriper överlåtelse av fordringar, bör samma flexibilitet tillämpas för utfärdandet av säkerställda obligationer. Säkerställda obligationer bör definieras i enlighet med förordning (EU) 2019/2162¹⁸.**

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU.

(28a) Om [...] lagen i den stat där överlåtaren har hemvist är **tillämplig** [...] som generell regel för rättsverkan gentemot tredje man av **överlåtelse** [...] av fordringar i samband med värdepapperisering **eller utfärdandet av säkerställda obligationer**, bör överlåtaren (originatorn **vid värdepapperisering**) och förvärvaren (specialföretaget vid värdepapperisering) kunna välja att lagen för den överlåtna fordran bör tillämpas på fordringsöverlåtelser rättsverkan gentemot tredje man. **Om å andra sidan lagen för den överlåtna fordran är tillämplig som generell regel för rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar, bör överlåtaren och förvärvaren i samband med en värdepapperisering eller ett utfärdande av säkerställda obligationer kunna enas om att lagen i den stat där överlåtaren har hemvist ska tillämpas på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar.** Överlåtaren och förvärvaren [...] bör **således** själva kunna besluta att rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar i samband med en värdepapperisering eller **ett utfärdande av säkerställda obligationer** ska [...] omfattas av [...] regeln om överlåtarens hemvist eller [...] lagen för den överlåtna fordran, beroende på transaktionens struktur och egenskaper, t.ex. antalet originatorer och var de är belägna samt antalet lagar **som** [...] reglerar de överlåtna fordringarna.

(28b) Av rättssäkerhetsskäl och för att man ska kunna kontrollera att det finns ett lagval bör ett avtal om lagval dokumenteras i skrift eller elektroniskt på ett sätt som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet.

(29) Prioritetskonflikter mellan förvärvare av samma fordran kan uppstå om överlåtelser rättsverkan gentemot tredje man har varit föremål för lagen i den stat där överlåtaren har hemvist vid en överlåtelse och för lagen för den överlåtna fordran vid en annan överlåtelse. I sådana fall bör tillämplig lag för att lösa prioritetskonflikten vara den lag som är tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av den överlåtelse av fordran som [...] först **fick** [...] verkan gentemot tredje man enligt dess tillämpliga lag.

- (30) Tillämpningsområdet för den nationella lag som anvisas genom denna förordning som den lag som ska vara tillämplig lag på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelsen av fordringar bör vara enhetlig. Den nationella lag som anvisas som tillämplig lag **enligt denna förordning** bör särskilt reglera i) rättsverkan gentemot tredje man **av överlåtelsen** av fordran, dvs. de åtgärder som behöver vidtas **för att** [...] säkerställa att förvärvaren [...] **förvärvar** [...] äganderätt till den överlåtna fordran (t.ex. att [...] underrätta gäldenären skriftligen om överlåtelsen), och ii) frågor om företräde, dvs. vid konflikter mellan flera **konkurrerande** parter som hävdar att de har **förvärvat** äganderätt till den **överlåtna** fordran (t.ex. mellan två förvärvare om samma fordran har överlåtits två gånger, eller mellan en förvärvare och en borgenär till överlåtaren). **Vid tillämpning av denna förordning inbegriper äganderätt till en fordran äganderätten till fordran samt även andra rättigheter enligt nationell rätt, såsom rätten till pant.**
- (31) Med hänsyn till denna förordnings universella karaktär kan lagar i **stater** [...] med olika rättstradition anvisas som tillämplig lag. Om det avtal som gett upphov till en fordran överförs efter det att fordran har överlåtits, bör den lag som genom denna förordning anvisats som tillämplig lag på rättsverkan gentemot tredje man av [...] överlåtelsen **av fordran** också reglera en prioritetskonflikt mellan förvärvaren av fordran och den nya rättighetshavaren till samma fordran efter överföringen av det avtal som gett upphov till fordran. [...]
- (32) Allmänintresset motiverar att medlemsstaternas domstolar i vissa undantagsfall bör få möjlighet att tillämpa undantag genom att åberopa grunderna för rättsordningen (*ordre public*) och överordnade tvingande regler, varvid sådana undantag bör **tolkas** [...] restriktivt.

(32a) Om en konsument är inblandad i överlåtagandet av en fordran som tredje man, bör unionens materiella bestämmelser om konsumentskydd tillämpas om den lag som anvisas genom denna förordning är lagen i en medlemsstat. Om den lag som anvisas genom denna förordning är lagen i en stat som inte är en medlemsstat, bör den domstol som ska slita en tvist ha rätt att i enlighet med artiklarna 6 och 7 i denna förordning och på de villkor som anges däri tillämpa överordnade tvingande regler i domstolslandet eller förkasta tillämpningen av en bestämmelse i den tillämpliga lagen som strider mot dess rättsordning. Om gäldenären för den överlåtna fordran är en konsument, bör fordrans position regleras av den lag som i enlighet med artikel 14.2 i Rom I-förordningen tillämpas på den överlåtna fordran. Unionens materiella bestämmelser om konsumentskydd, inbegripet bestämmelserna om konsumentkredit och hypotekslån, bör inte påverkas av denna förordning.

(32b) Eftersom det finns stater där två eller flera system med lagar eller uppsättningar av bestämmelser i frågor som regleras av denna förordning samexisterar, bör det i en bestämmelse anges i vilken mån som denna förordning är tillämplig på dessa staters olika territoriella enheter.

(32c) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av andra unionsrättsliga bestämmelser som fastställer lagvalsregler för rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar vad avser specifika frågor. I synnerhet lagvalsbestämmelserna i artikel 9 i direktivet om ställande av finansiell säkerhet¹⁹, artiklarna 8 och 9 i direktivet om slutgiltig avveckling, artiklarna 24 och 31 i likvidationsdirektivet²⁰ samt de frågor som regleras i unionsregisterförordningen²¹ bör inte påverkas av den här förordningen.

(33) Respekten för medlemsstaternas internationella åtaganden innebär att denna förordning inte bör påverka internationella konventioner som en eller flera medlemsstater är anslutna till vid den tidpunkt då denna förordning antas. För att göra reglerna mer tillgängliga bör kommissionen, på grundval av uppgifter från medlemsstaterna, offentliggöra en förteckning över de relevanta konventionerna i *Europeiska unionens officiella tidning* **samt den europeiska e-juridikportalen.**

(33a) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av 2001 års Kapstadskonvention om internationell säkerhetsrätt till flyttbar egendom samt dess protokoll.

(33b) För att förhindra att denna förordning får retroaktiv verkan bör den endast tillämpas på överlåtelser av fordringar där överlåtelseavtalet har ingåtts dagen för tillämpning av denna förordning eller därefter.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut (EGT L 125, 5.5.2001, s. 15).

²¹ Kommissionens förordning (EU) nr 389/2013 av den 2 maj 2013 om upprättande av ett unionsregister i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG och nr 406/2009/EG samt om upphävande av kommissionens förordningar (EU) nr 920/2010 och (EU) nr 1193/2011 (EUT L 122, 3.5.2013, s. 1).

- (34) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna förordning syftar särskilt till att främja tillämpningen av artiklarna 17 och 47 om rätt till egendom och om rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol.
- (35) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av förordningens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder [...] i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om [...] Europeiska unionen. Den eftersträvade enhetligheten i lagvalsreglerna om rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar kan endast uppnås genom en förordning, eftersom endast en förordning säkerställer en helt enhetlig tolkning och tillämpning av reglerna. I enlighet med proportionalitetsprincipen [...] i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt [...] för att man ska uppnå detta mål.
- (36) I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar [...]Irland[...] inte i antagandet av denna förordning, [...] som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.[...]
- (37) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till **fördraget** [...] om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska, i situationer som innebär lagkonflikt, tillämpas på rättsverkan gentemot tredje man av **frivilliga** överlåtelse av fordringar **samt avtalsenlig subrogation** på privaträttens område.

Den ska i synnerhet inte tillämpas på skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor.

1a. Denna förordning ska inte vara tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överföring av finansiella instrument, inbegripet i form av värdepapper och panter eller andra säkerhetsrättigheter i samband med sådana finansiella instrument. Denna förordning ska i synnerhet inte vara tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överföring av överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument eller andelar i företag för kollektiva investeringar, inbegripet i form av värdepapper, panter eller andra säkerhetsrättigheter i samband med sådana finansiella instrument.

1ab. Denna förordning ska inte vara tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överföring av kryptotillgångar, oavsett om dessa klassificeras som finansiella instrument eller ej, inbegripet i form av värdepapper, panter eller andra säkerhetsrättigheter i samband med sådana kryptotillgångar.

1aa. Denna förordning ska inte vara tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av överföring av säkerhetsrättigheter i samband med andra tillgångar än fordringar, särskilt fast egendom eller lös egendom som är registrerad i ett i lag föreskrivet offentligt register, inbegripet alla form- eller registreringskrav för att överföringen av säkerhetsrättigheten ska få rättsverkan samt rättsverkan av iakttagandet eller bristen på iakttagande av sådana krav för att man ska kunna lösa prioritetskonflikter i samband med den säkrade fordran.

2. **Överlåtelser** av följande **fordringar** ska vara undantagna från denna förordnings tillämpningsområde:

a) [...] Fordringar som härrör **från** [...] familjeförhållanden och förhållanden som enligt den lag som är tillämplig på sådana förhållanden har jämförbar verkan, inbegripet underhållsskyldighet.

b) [...] Fordringar som härrör **från** [...] makars förmögenhetsförhållanden, förmögenhetsförhållanden i förhållanden som enligt den lag som är tillämplig på sådana förhållanden har jämförbar verkan med äktenskap samt arv och testamente.

c) [...] Fordringar som härrör **från** [...] växlar, checkar, löpande skuldebrev och andra negotiabla värdepapper, i den utsträckning som **fordringarna** [...] enligt sådana andra värdepapper följer av deras negotiabla karaktär.

d) [...] Fordringar [...] som underkastas lagbestämmelserna om bolag, föreningar och andra juridiska personer, såsom **fordringar som härrör från** deras upprättande genom registrering eller på annat sätt, deras rättskapacitet, interna organisation eller upplösning samt om personligt ansvar för delägare eller medlemmar och organ i denna egenskap för bolagets, föreningens eller den juridiska personens förpliktelser.

e) [...] Fordringar som härrör **från** [...] bildandet av truster och förhållandet mellan instiftare, trustförvaltare och förmånstagare.

f) [...] Fordringar som härrör **från** [...] livförsäkringsavtal som uppstår **genom** [...] verksamhet som bedrivs av andra organisationer än företag som avses i artikel 2.1 och 2.3 i **Europaparlamentets och rådets direktiv** 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)₁ [...] och som har till ändamål att tillhandahålla förmåner för anställda eller självständiga näringsidkare, som är knutna till ett företag eller grupp av företag eller till en viss bransch eller grupp av branscher, i händelse av dödsfall eller överlevnad eller vid nedläggning eller inskränkning av verksamhetskällan, eller vid arbetsrelaterad sjukdom eller arbetsolyckor. [...]

g) Fordringar som är inkorporerade i ett certifikat eller representerade av en registrering på konto.

h) Fordringar som härrör från ett överlåtbart värdepapper, ett penningmarknadsinstrument eller en andel i ett företag för kollektiva investeringar.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) överlåtare:** en person som överför **sin** [...] rätt att göra gällande en fordran mot en gäldenär till en annan person.
- b) förvärvare:** en person som erhåller rätten att göra gällande en fordran mot en gäldenär från en annan person.

¹ [...]

- c)** överlåtelse: en frivillig överföring av en rätt att göra gällande en fordran mot en gäldenär; **begreppet** [...] inbegriper fullständiga överföringar av fordringar, avtalsenlig subrogation, överföringar av fordringar som säkerhet samt pant eller andra säkerhetsrättigheter i samband med fordringar, **men det omfattar inte överföringar av avtal, i vilka både rättigheter och förpliktelser ingår, eller novation av avtal som innefattar sådana rättigheter och förpliktelser.**
- d)** fordran: rätten att göra gällande en fordran, oavsett av vilket slag, monetär eller icke-monetär, och oavsett om den härrör **från** [...] en avtalsförpliktelse eller en utomobligatorisk förpliktelse.
- e)** rättsverkan gentemot tredje man: [...] **persons** [...] rätt att säkerställa [...] äganderätt till **en** [...] överlåten **fordran gentemot tredje man, inbegripet** [...] förvärvare eller rättighetshavare till samma [...] fordran, överlåtarens borgenärer samt annan tredje man, **utan att detta påverkar gäldenärens rättigheter och förpliktelser enligt den lag som är tillämplig enligt artikel 14.2 i Rom I-förordningen.**
- f)** hemvist: för bolag, föreningar och andra juridiska personer, vare sig de har bolagsform eller annan form, den plats där huvudkontoret är beläget; för en fysisk person i samband med **dennas** [...] näringsverksamhet, **dennas** [...] huvudsakliga driftställe.

- g) [...]²[...]³[...] **värdepapperisering: en transaktion eller ett program enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) 2017/2402 (värdepapperiseringsförordningen).**
- ga) **säkerställd obligation: en skuldförbindelse enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv (EU) 2019/2162 (direktivet om säkerställda obligationer).**
- h) **betalningsmedel: pengar [...] enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2002/47/EG (direktivet om ställande av finansiell säkerhet).**
- ha) **elektroniska pengar: elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv 2009/110/EG (direktivet om elektroniska pengar).**
- hc) **kryptotillgång: en kryptotillgång enligt definitionen i artikel [3.1.2] i förordning [XXX] om marknader för kryptotillgångar.**
- i) **finansiellt instrument: ett [...] instrument som anges i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU⁴ (Mifid-direktivet).**

2 [...]
3 [...]
4 [...]

- ia) överlåtbara värdepapper: de instrument som anges i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU (Mifid-direktivet).**
- j) finansiellt avtal: instrument som anges i artikel 2.1.100 i direktiv 2014/59/EU (direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag).**
- ja) säkerhetsarrangemang: ett avtal om finansiellt säkerhetsställande i den mening som avses i artikel 2.1 a i direktiv 2002/47/EG (direktivet om ställande av finansiell säkerhet) och säkerhet i den mening som avses i artikel 2 m i direktiv 98/26/EG (direktivet om slutlig avveckling).**
- k) nettningsavtal: ett avtal enligt definitionen i artikel 2.47 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter.**
- l) valutatransaktion avista: ett kontrakt enligt definitionen i artikel 10.2 a i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565.**

KAPITEL II

ENHETLIGA REGLER

Artikel 3

Universell tillämpning

Varje lag som anvisas genom denna förordning ska tillämpas oberoende av om det är en medlemsstats lag eller inte.

Artikel 4

Tillämplig lag

1. Om inte annat föreskrivs i denna artikel ska rättsverkan gentemot tredje man av en överlåtelse av fordringar regleras av lagen i den **stat** [...] där överlåtaren har hemvist vid **tidpunkten för överlåtelseavtalets ingående** [...].

Om överlåtarens hemvist har ändrats mellan två överlåtelser av samma fordran till olika förvärvare, ska företrädet för en förvärvares rättighet framför en annan förvärvares rättighet regleras av lagen i den stat där överlåtaren har hemvist vid tidpunkten för den överlåtelse som först fick verkan gentemot tredje man enligt den lag som anvisats som tillämplig i enlighet med första stycket.

2. Den lag som är tillämplig på den överlåtna fordran ska reglera rättsverkan gentemot tredje man av en överlåtelse av

- a) Kontant [...] **fordringar samt e-pengarfordringar,**

- b) fordringar som härrör [...] **från**

- i) finansiella instrument, [...]

- ii) **finansiella avtal samt därmed förknippade säkerhetsarrangemang och därmed förknippade nettningsavtal samt**

- iii) **valutatransaktioner avista,**

- ba) **fordringar som härrör från kryptotillgångar som inte klassificeras som finansiella instrument eller elektroniska pengar,**

- cb) **fordringar som härrör från transaktioner på finansiella marknader eller deltagande i finansmarknadsinfrastrukturer,**

d) fordringar som härrör från avtal där kredit ges i form av ett lån.

3. **Vid värdepapperisering och utfärdandet av** säkerställda obligationer kan [...] överlåtare och förvärvaren som tillämplig lag välja lagen i [...] den stat där **överlåtare har hemvist eller** den lag som är **tillämplig på den överlåtna fordran.**[...]

Lagvalet ska göras uttryckligen **och skriftligen antingen** i överlåtelseavtalet eller i ett separat avtal som **ingås vid tidpunkten för överlåtelseavtalets ingående. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet ska jämföras med skriftlig form. Befintligheten eller** [...] den materiella [...] giltigheten hos **avtalet eller** [...] **något villkor däri** [...] ska **fastställas** [...] genom den [...] lag **som skulle reglera rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar enligt denna förordning om avtalet eller villkoret vore giltiga. Om det i lagen fastställs ytterligare formella krav, ska dessa vara tillämpliga.**

4. En prioritetsskonflikt mellan förvärvare av samma fordran, där rättsverkan gentemot tredje man av en av överlåtelserna regleras av lagen i den **stat** [...] där överlåtare har hemvist och rättsverkan gentemot tredje man av andra överlåtelser regleras av lagen för den överlåtna fordran ska regleras av den lag som är tillämplig på rättsverkan gentemot tredje man av den överlåtelse av fordran som först fick verkan gentemot tredje man enligt dess tillämpliga lag.

Artikel 5

Den tillämpliga lagens tillämpningsområde

Den tillämpliga lagen för rättsverkan gentemot tredje man av **överlåtelse** [...] av fordringar ska särskilt reglera följande:

- a) Kraven för att säkerställa att överlåtelsen får rättsverkan gentemot tredje man **utan att detta påverkar gäldenärens rättigheter** [...] och förpliktelser **enligt den lag som är tillämplig enligt artikel 14.2 i Rom I-förordningen** [...].
- b) Företräde för förvärvarens rättigheter framför rättigheterna för en annan förvärvare av samma fordran.
- c) Företräde för förvärvarens rättigheter framför rättigheterna för överlåtarens borgenärer.
- d) Företräde för förvärvarens rättigheter framför rättighetshavarens rättigheter till [...] samma fordran **som resultat av överföringen av det avtal som har gett upphov till fordran**[...].

[...]

Artikel 6

Överordnade tvingande bestämmelser

1. Ingenting i denna förordning ska begränsa tillämpningen av överordnade tvingande regler i domstolslandet.
2. Överordnade tvingande regler är regler som en medlemsstat anser vara så avgörande för att skydda sina allmänintressen, såsom sin politiska, sociala och ekonomiska struktur, att staten kräver att de är tillämpliga vid alla situationer inom deras tillämpningsområde, oavsett vilken lag som annars ska tillämpas på rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar enligt denna förordning.

KAPITEL III

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 7

Grunderna för domstolslandets rättsordning (*ordre public*)

Tillämpningen av en bestämmelse i den lag i en viss **stat** [...] som anvisas genom denna förordning får vägras endast om en sådan tillämpning är uppenbart oförenlig med grunderna för domstolslandets rättsordning (*ordre public*).

Artikel 8

Uteslutande av återförvisning

När denna förordning föreskriver att lagen i en viss stat ska tillämpas, avses gällande rättsregler i den staten, med undantag för statens internationella privaträtt.

Artikel 9

Stater med fler än en rättsordning

1. **När den lag som anges i denna förordning är lag i en stat som omfattar flera territoriella enheter vilka var och en har [...] egna rättsregler avseende rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelse av fordringar på privaträttens område, ska den statens inhemska lagvalsregler fastställa den berörda [...] territoriella enhet vars rättsregler ska tillämpas.**
2. **I avsaknad av sådana inhemska lagvalsregler ska varje hänvisning till den statens lag anses avse [...] den gällande lagen i den berörda territoriella enheten [...] vid fastställandet av den lag som är tillämplig enligt denna förordning.**

3[...]. En medlemsstat som omfattar flera territoriella enheter som var och en har egna rättsregler avseende rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar ska inte vara skyldig att tillämpa denna förordning vid lagkonflikter enbart mellan lagarna i sådana enheter.

Artikel 10

Förhållande till andra bestämmelser i unionsrätten

- 1.** Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av unionsrättsliga bestämmelser som på särskilda områden fastställer lagvalsregler för rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar.
- 2.** Denna förordning ska i synnerhet inte – vad avser rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar – påverka tillämpningen av lagvalsreglerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut.

Artikel 11

Förhållandet till gällande internationella konventioner

1. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av internationella konventioner som en eller flera medlemsstater har tillträtt när denna förordning antas och som fastställer lagvalsregler för rättsverkan gentemot tredje man av överlåtelser av fordringar.
2. Denna förordning ska emellertid mellan medlemsstater ha företräde framför konventioner som ingåtts uteslutande mellan två eller flera av dem i den mån som konventionerna gäller frågor som regleras av denna förordning.

Artikel 12

Förteckning över konventioner

1. Senast den [sex månader före dagen för tillämpning] ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om de konventioner som avses i artikel 11.1. Efter den dagen ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om alla uppsägningar av sådana konventioner.
2. Inom sex månader från mottagandet av de underrättelser som avses i punkt 1 ska kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* **och den europeiska e-juridikportalen offentliggöra**
 - a) en förteckning över de konventioner som avses i punkt 1,
 - b) de uppsägningar som avses i punkt 1.

Artikel 13

Översynsklausul

Senast [*fem år efter dagen för tillämpning*] ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Om det är lämpligt ska rapporten åtföljas av förslag till ändring av förordningen.

Artikel 14

Tillämpningsperiod

[...] Denna förordning ska tillämpas på överlåtelser av fordringar **där överlåtelseavtalet har ingåtts** den [*dagen för tillämpning*] eller efter denna dag.

[...]

Artikel 15

Ikraftträdande och dag för tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med [**den första dagen i den månad som motsvarar den månad som följer på perioden på 24 [...] månader efter denna förordnings[...] ikraftträdande**].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i [...],

[...]

[...]
